

Bilag

PFA's foretræde for skatteudvalget den 19. maj 2016 vedr. L123 – teknisk uddybning af løsning 2

PFA foretrækker, at danske livsforsikringselskaber med kapitalforvaltningsinstitutter omfattet af de foreslåede regler kan blive fritaget fra de foreslåede regler, da de ikke har været tiltænkt at ramme pensionsopsparerne. Såfremt det ikke vil være muligt, er der nedenstående mulighed.

Formålet med nedenstående forslag er at undgå indbetaling af udbytteskat, i de tilfælde, hvor udbytteskatten qua acontoskatteordningen helt åbenlyst kan tilbagesøges. Eftersom Skatteministeriet ikke anser tilbagesøgningen som i strid med EU-reglerne – bør en dispensation som knytter sig op af tilbagesøgningsadgangen heller ikke være det.

Der er behov for en løsning, der skaber større sikkerhed end de nuværende muligheder i Ligningsloven (LL) § 16, stk. 2, nr. 6 og Selskabsloven (SEL) § 29D, stk. 1.

Dispensation fra indeholdelsespligten

En løsning kan være en *dispensation for indeholdelsen af udbytteskat* – det vil sige, afståelsessummen beskattes stadig som et udbytte (med et korresponderende fradrag i lagerbeskatningen), men der dispenseres fra indeholdelsen af udbytteskatten i de tilfælde, hvor det kan sandsynliggøres, at udbytteskatten klart vil overstige indkomstårets samlede indkomstskat.

En sådan dispensationsregel bør tage sit udgangspunkt og sin begrundelse i acontoskatteordningens bestemmelser i SEL § 29D, hvori der er en tilbagesøgningsadgang, jf. stk. 1.

Nærmere om tilbagesøgning – administrative byrder

Denne tilbagesøgningsadgang ville til dels kunne bruges i sin nuværende form og livsforsikringselskaber og andre lagerbeskattede selskaber, vil af hensyn til de ellers meget store likviditetsmæssige konsekvenser være nødsaget til at tilbagesøge skatten løbende. Det vil imidlertid medføre meget væsentlige og urimelige administrative byrder for både selskaberne og SKAT. Uanset løbende tilbagesøgning, vil selskaberne opleve en likviditetsbelastning omend likviditetsbelastningen kan reduceres ved den løbende tilbagesøgning. Det bemærkes navnlig, at SKATs sagbehandlingstid her kommer til at spille en ikke uvæsentlig rolle i forhold til størrelsen på likviditetsbelastningen. Den nuværende tilbagesøgningsadgang giver derfor ikke tilstrækkelig sikkerhed for livsforsikringselskaberne m.fl.. For beløb udbetalt efter denne bestemmelse ydes der endvidere ingen godtgørelse m.v. – men omvendt synes beløbet at kunne undergå en evt. negativ forrentning efter SEL § 29D, stk. 2. Se mere om forrentning og tillæg nedenfor.

En dispensation fra indeholdelsen af udbytteskatten anses derfor for nødvendig og skal kunne opnås forud for indkomstårets start med afsæt i en sandsynliggørelse eller med afsæt i f.eks. de seneste 3 års indkomstopgørelser à la den metode, der anvendes til brug for beregning af den ordinære acontoskat i SEL § 29A.

Såfremt reglerne ikke tilpasses, vil acontoskatteordningen være uden betydning for en række lagerbeskattede selskaber. Det bemærkes her, at hele formålet med acontoskatteordningen j

netop er, at selskaber og foreninger mv. skal betale indkomstårets *forventede indkomstskat i løbet af indkomståret* – hverken mere eller mindre.

Behov for konkrete ændringer i diverse lovgivning

Ovenstående betyder, at der i praksis skal en dispensation ind i Kildeskatteloven (KSL) § 65, som henviser til den nye bestemmelse i LL § 16B, stk. 2, nr. 4 samt SEL § 29[X] (formentligt A eller D – alt efter hvordan det formuleres).

For yderligere teknisk uddybning kontakt:

Sanne Camilla Jensen, scj@pfa.dk, T 21186034.